

ToNo vs KaNo

Sinds 1 januari 2013 is er een nieuw fenomeen ontwikkeld in ons geliefde notariaat, namelijk de ‘toegevoegd notaris’. In de wandelgangen wordt dit nieuwe fenomeen al liefkozend de ‘ToNo’ genoemd. De huidige kandidaat-notarissen, de ‘KaNo’s’, die voldoen aan de wettelijke minimum vereisten om ToNo te kunnen worden, kunnen nu dus kiezen om deze andere functie te vervullen. Wat zijn de voordelen en wat zijn de nadelen, zo vraagt een ieder zich dan af.

FRUSTEREND

Een voor de hand liggend voordeel is dat de reeds redelijk ervaren en vakbekwame KaNo zich niet telkens weer moet verdedigen en uitleggen waarom hij *nog steeds* kandidaat-notaris is en of hij dan nog niet ‘klaar’ is met zijn opleiding (deze KaNo kan in ieder geval volmondig beamen dat dit inderdaad bij tijd en wijlen zeer frustrerend is). Vraag is echter of met het creëren van de ToNo deze discussie wordt verminderd. Ik denk van niet. Dan zal namelijk de vraag telkens weer opkomen waarom iemand een ‘toegevoegd’ notaris is en niet ‘gewoon’

notaris. Is deze persoon dan minder vakbekwaam dan de ‘gewone’ notaris? Is de ToNo een tijdelijke kracht binnen het kantoor? Vragen waar deze ToNo waarschijnlijk ook niet op zit te wachten en waar hij steeds maar weer geduldig hetzelfde antwoord op moet geven.

NIEUW FENOMEEN

Voorts kun je je afvragen wat in de praktijk de verdere voordelen zijn van de ToNo ten opzichte van de KaNo. De ToNo kan zelfstandig akten verlijden in het protocol van de notaris, zonder daartoe aangewezen te zijn als waarnemer van deze notaris. Dus meerdere personen kunnen passeren in hetzelfde protocol op dezelfde dag. Dit is in onze notariële wereld een nieuw fenomeen. De KaNo met waarnemingsbevoegdheid kan immers wel akten verlijden in dit protocol, maar enkel voor zover deze de waarneming heeft gekregen en dan enkel (met uitsluiting van anderen) op die bepaalde dag. Ik zie dit echter niet als een echt groot voordeel. Er zijn volgens mij maar zeer weinig kantoren waar zoveel akten per dag worden gepasseerd dat de ‘passeerdrukke’ van de notaris ertoe leidt dat er eigenlijk een tweede

‘toegevoegd’ notaris zou moeten zijn om tegelijkertijd akten te moeten verlijden.

TOEGEVOEGDE WAARDE

Ten slotte is de jaarlijkse bijdrage (dat wil zeggen de contributie) aan de KNB een stuk hoger voor de ToNo ten opzichte van de KaNo (ik heb wel begrepen dat in 2013 daar (eenmalig) een uitzondering op wordt gemaakt). In de huidige tijd waar de notaris ‘de hand op de knip moet houden’ is er volgens mij voor deze notaris weinig *toegevoegde* waarde om de KaNo tot ToNo om te vormen. Maak de KaNo ‘gewoon’ notaris en de discussie is wat mij betreft klaar. De ‘buitenwereld’ hoeft wat mij betreft niet te weten of deze notaris een notaris in loondienst is of een notaris-ondernemer.

Drie kandidaat-notarissen schrijven bij toerbeurt de Kanocolumn. Elke maand doet een van hen verslag van de belevenissen en ervaringen als kandidaat-notaris. Om vrijuit te kunnen schrijven, ondertekenen ze de column slechts met ‘Kano’.